NORAKSTS
Lieta Nr. A42508206
AA43-0514-09/19

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 20.aprīlī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja V.Zommere,
tiesneses Z.Kupce un M.Osmane

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *A.T.* (*/personas kods/*) pieteikuma par Gulbenes rajona policijas pārvaldes priekšnieka 2005.gada 25.februāra lēmuma „Par sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā Nr.KP 026930" atcelšanu, sakarā ar *A.T.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 25.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2005.gada 15.februārī Gulbenes rajona policijas pārvaldes ceļu policijas inspektors sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu, par to, ka 2005.gada 14.februārī pulksten 8:15 *A.T.* (turpmāk arī – pieteicēja) Gulbenē, Skolas ielā 5/7 mājas pagalmā, vadot atpakaļgaitā automašīnu VW Passat ar */reģistrācijas numurs/*, nepārliecinājās par manevra drošību, kā rezultātā uzbrauca stāvošai automašīnai Audi 80, ar */reģistrācijas numurs/*, nodarot tai bojājumus. Pēc satiksmes negadījuma pieteicēja atstāja notikuma vietu, neziņojot par notikušo policijai.

[1.2] Ar Gulbenes rajona policijas pārvaldes (turpmāk – atbildētājs) priekšnieka 2005.gada 25.februāra lēmumu atzīts, ka pieteicēja pārkāpusi Ceļu satiksmes noteikumu 10., 39.5., 52., 52.1., 52.2., 70., 95. punktu. Atbildība par šiem pārkāpumiem paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk –LAPK) 149^4. panta ceturtajā daļā, 149^4. panta divpadsmitajā daļā un 149^{16}. panta piektajā daļā. Pieteicējai noteikts naudas sods Ls 100 apmērā un uz 24 mēnešiem atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības.

[2] 2005.gada 18.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *A.T.* pieteikums par Gulbenes rajona policijas pārvaldes priekšnieka 2005.gada 25.februāra lēmuma par sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā Nr.KP026930 (turpmāk tekstā – Lēmums) atcelšanu. Pieteicēja lūdz atcelt Lēmumu turpmāk minēto motīvu dēļ.

[2.1] Pieteicēja apstrīd tikai to, ka ir administratīvi sodīta par LAPK 149.[16]panta piektajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

Pieteicēja norāda, ka viņas darbībās nav LAPK 149.[16]panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva, jo pieteicēja neapzinājās, ka ir izraisījusi satiksmes negadījumu.

[2.2] Administratīvā pārkāpuma protokolā kā notikuma vieta fiksēta mājas pagalms Gulbenē Skolas ielā 2/7, bet visos tālākajos administratīvās lietas materiālos kā notikuma vieta uzrādīta mājas pagalms Gulbenē Skolas ielā 5/7.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums, kurā atbildētājs norādījis, ka pieteikumu neatzīst. Atbildētāja viedoklis pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Protokolā Nr.KP 026930, kas sastādīts par administratīvo pārkāpumu, paskaidrojuma daļā *A.T.* ierakstījusi, ka automašīnas sadursmi noturējusi par sniega valni, tādējādi apstiprinot savu vainu – pārkāpuma izdarīšanu aiz neuzmanības, kas izpaudusies kā pārkāpēja pašpaļāvība.

Šis apstāklis veido administratīvā pārkāpuma subjektīvo pusi un kopā ar pārējiem pierādītiem administratīvā pārkāpuma sastāva elementiem veido likumīgu pamatu pieteicējas saukšanai pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[16]panta piektajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

[3.2] Administratīvā pārkāpuma protokolā ieraksts par pārkāpuma vietu ir pārrakstīšanās kļūda.

Atbildētājs norāda, ka Gulbenes pilsētā nav adreses „Skolas iela 2/7", bet ir adrese „Skolas iela 5/7", kas arī atbilst citos lietas materiālos norādītajai adresei. Tādējādi minētajai kļūdai nav būtiskas nozīmes pieņemot lēmumu lietā.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 25.janvāra spriedumu *A.T.* pieteikums noraidīts. Spriedums pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Tiesa konstatēja, ka lietā nepastāv strīds par faktiskajiem apstākļiem, proti, par to, ka 2005.gada 14.februārī pulksten 08:15 *A.T.* Gulbenē, Skolas ielā 5/7 mājas pagalmā, vadot atpakaļgaitā automašīnu VW Passat, nepārliecinājās par manevra drošību, kā rezultātā uzbrauca stāvošai automašīnai Audi 80, nodarot tai bojājumus. Tāpat lietā nav strīda par to, ka pēc satiksmes negadījuma pieteicēja atstāja notikuma vietu, neziņojot par notikušo policijai.

Pieteicēja lietā apstrīd tikai LAPK 149.[16]panta piektajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, uzskatot, ka nav apzinājusies, ka pamet satiksmes negadījuma vietu, tā kā nav apzinājusies, ka notikusi viņas vadītās automašīnas sadursme ar citu automašīnu.

[4.2] Izvērtējusi lietas materiālus, tiesa nonāca pie secinājuma, ka pieteicējas vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.[16]panta piektajā daļā, lietā atzīstama par pierādītu, pamatojoties uz turpmāk izklāstītajiem argumentiem un pierādījumiem.

[4.2.1] No protokola par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē ir konstatējams, ka pieteicēja, vadot transportlīdzekli VW Passat Skolas ielas nama 5/7 pagalmā, nepārliecinoties par manevra drošību, iebrauca mājas pagalmā stāvošā transportlīdzeklī Audi-80, nodarot tam bojājumus un pēc ceļu satiksmes negadījuma atstāja negadījuma vietu, pārkāpjot noteikto kārtību.

Tāpat no protokola konstatējams, ka pieteicēja ar protokolu ir iepazinusies, ko apliecinājis ar savu parakstu. Savukārt, sadaļā „Paskaidrojums" pieteicēja norādījusi, ka nepiekrīt tam, ka ir atstājusi negadījuma vietu, jo sadursme bija tik niecīga, ka viņa noturējusi to par sniega valni(..).

Tiesu praksē, lietās par personu saukšanu pie administratīvās atbildības, tieši šo personu sākotnējos paskaidrojumos norādītajam tiek piešķirta augsta ticamība.

[4.2.2] Arī tiesas sēdē sniegtajos paskaidrojumos pieteicēja pēc būtības apstiprināja savus lietā iepriekš sniegtos paskaidrojumus. Papildus pieteicēja norādīja, ka nav apzināti atstājusi notikuma vietu, bet gan tādēļ, ka nav zinājusi par to, ka, mēģinot izbraukt automašīnu no sniega ir izdarījusi ceļu satiksmes negadījumu. Viņai licies, ka automašīna atduras pret sniega valni, nevis pret citu transportlīdzekli.

[4.2.3] Lai konstatētu pārkāpuma sastāvu, ir jākonstatē personas subjektīvā attieksme – nodoms vai neuzmanība.

LAPK 149.[16]panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu var izdarīt tikai ar nodomu – nav iespējams aizbraukt un nepaziņot policijai par ceļu satiksmes negadījumu aiz neuzmanības.

Lai konstatētu vainojamu darbību, jākonstatē, ka persona apzinājās, ka noticis ceļu satiksmes negadījums. Vienlaikus tiesai jāvērtē vai konkrētajā gadījumā pastāv kādi objektīvi apstākļi, kas liedz pieteicējai konstatēt ceļa satiksmes negadījuma esamību.

[4.3] Izvērtējusi lietas materiālus, tiesa nonāca pie secinājuma, ka konkrētajā gadījumā pieteicējas vadītās automašīnas sadursme ar otru transportlīdzekli objektīvi ir pastāvējusi un pie tam, bijusi tik spēcīga, ka pieteicēja kā transportlīdzekļa vadītāja to ir fiksējusi, ko norādījusi arī savos paskaidrojumos.

[4.3.1] Apskates protokolā un arī fototabulā transportlīdzekļiem fiksētie bojājumi liecina, ka sadursmes rezultātā objektīvi vajadzēja būt atsitienam un iespējams, arī troksnim, ko vajadzēja sajust un dzirdēt pieteicējai.

[4.3.2] Atsitiena sajušana, kā arī trokšņa nedzirdēšana varētu būt saistāma vienīgi ar faktu, ka pati pieteicēja nav uzmanīgi vērojusi veicamo manevru.

[4.3.3] Vienlaikus tiesa secināja, ka objektīvi pastāvoši blakus faktori – biezais sniegs ir traucējuši pieteicējai adekvāti un objektīvi izprast sadursmes objektu un pieteicēja, nepārliecinoties vai nav skarts aizmugurē stāvošais transportlīdzeklis, paļāvusies ka sadursme nav notikusi un no notikuma vietas aizgājusi.

[4.3.4] Tiesa nekonstatēja apstākļus, kas objektīvi būtu traucējuši pieteicējai konstatēt sadursmes faktu, ja pieteicēja būtu pārliecinājusies par sadursmes objektu, nevis paļāvusies, ka šis sadursmes objekts viennozīmīgi ir bijis sniegs.

[4.4] Tiesa secināja, ka pieteicējai vajadzēja apzināties faktu, ka viņa ir izraisījusi sadursmi, kam konkrētajā gadījumā ir izšķiroša nozīme subjektīvās puses kā konkrētā administratīvā pārkāpuma sastāva elementa konstatēšanai.

[4.5] Tiesa konstatēja, ka atbildētājs ir ņēmis vērā atbildību mīkstinošu apstākli, ka pieteicēja nožēlo izdarīto, nav konstatējis atbildību pastiprinošus apstākļus, izvērtējis konkrēto pārkāpumu būtību, kā arī pieteicējas personību, kā rezultātā piemērotās naudas soda apmērs ir atzīstams par samērīgu.

Likumdevējs LAPK 149.[16]panta piektās daļas sankcijā noteicis obligātu papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz diviem gadiem.

[4.6] Lietā ir objektīvi pierādīta pieteicējas vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, atbildētājs ir pareizi piemērojis tiesību normas, nav pieļāvis būtiskus procesuālus pārkāpumus, līdz ar ko Lēmums ir atstājams negrozīts.

[5] 2008.gada 2.aprīlī Administratīvajā apgabaltiesā ir saņemta pieteicējas apelācijas sūdzība par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 25.janvāra spriedumu. Apelācijas sūdzībā pieteicēja lūdz atcelt spriedumu un izbeigt tiesvedību administratīvajā pārkāpumu lietā.

Apelācijas sūdzība pamatota ar tālāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Galvenais nosacījums vainas konstatēšanai nodoma formā ir apstākļa pierādīšana, ka persona, kas izdarījusi pārkāpumu, ir apzinājusies savas darbības prettiesisko raksturu, proti, vai pieteicēja apzinājās, ka ir izraisījusi ceļu satiksmes negadījumu.

[5.2] Aplūkojot Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 25.janvāra sprieduma 15.punktu, var secināt, ka tiesa pati izdara secinājumu, ka pieteicēja objektīvu apstākļu dēļ nav apzinājusies, ka noticis ceļu satiksmes negadījums.

Tātad pieteicējas darbībās nevar būt LAPK 149.[16]panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes.

[5.3] Pieteicēja norāda, ka nejuta sadursmi ar citu transportlīdzekli un arī trieciena skaņu nedzirdēja. Tā kā mašīna buksēja, pavirzoties te nedaudz uz priekšu, te nedaudz atpakaļ, tad trieciena skaņu varēja nejust. Ja būtu bijusi neliela transportlīdzekļu sadursmes skaņa, pieteicēja to nebūtu varējusi dzirdēt, jo automašīnas motors bija ieslēgts un, automašīnai buksējot, skaņa palielinājās.

[6] 2008.gada 30.aprīlī Administratīvajā apgabaltiesā ir saņemti atbildētāja paskaidrojumi sakarā ar *A.T.* apelācijas sūdzību. Paskaidrojumos atbildētājs norāda, ka apelācijas sūdzību neatzīst. Paskaidrojumos norādīti tālāk minētie argumenti.

[6.1] Atbildētājs uzskata par neticamu varbūtību, ka pieteicējai, konstatējot, ka ar automašīnu nav iespējams uzsākt braukšanu kaut kāda šķēršļa dēļ, pieteicēja neizkāpa un nenoskaidroja, kas tas ir par šķērsli, lai gūtu pilnīgu pārliecību par to, kas ir noticis.

[6.2] Objektīvu apstākļu, kas pieteicēju kavētu to izdarīt nebija – pieteicēja varēja un viņai vajadzēja par to pārliecināties.

[7] Uz tiesas sēdi Administratīvajā apgabaltiesā pieteicēja, atbildētāja pārstāvis un trešā persona nebija ieradušies.

2009.gada 16.martā Administratīvajā apgabaltiesā saņemts Gulbenes rajona policijas pārvaldes priekšnieka lūgums izskatīt lietu bez atbildētāja pārstāvja piedalīšanās *(lietas 226.lapa).*

2009.gada 8.aprīlī apgabaltiesā pa faksu saņemts izraksts no *A.T.* medicīniskās kartes *(lietas 228.lapa).*

2009.gada 8.aprīlī trešā persona *P.P.* telefoniski informējusi apgabaltiesu, ka nevarēs ierasties uz tiesas sēdi slimības dēļ, lūdz lietu skatīt bez viņas klātbūtnes *(lietas 230.lapa).*

Administratīvā apgabaltiesa atzina, ka lietu ir iespējams izskatīt bez procesa dalībnieku piedalīšanās tiesas sēdē.

Motīvu daļa

[8] Izvērtējusi procesa dalībnieku rakstveida paskaidrojumus, administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas pieteikums un apelācijas sūdzība ir nepamatoti un tādēļ noraidāmi.

[9] Izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, tiesai jānodibina, vai administratīvā pārkāpuma lietā ir savākti pietiekami pierādījumi, kas dotu pamatu secināt, ka persona ir izdarījusi tai inkriminēto pārkāpumu.

Kā to pareizi konstatējusi pirmās instances tiesa, tad lietā nepastāv strīds par faktiskajiem apstākļiem, proti par to, ka 2005.gada 14.februārī pulksten 08:15 pieteicēja Gulbenē, Skolas ielā 5/7 mājas pagalmā, vadot

atpakaļgaitā automašīnu VW Passat (*/reģistrācijas numurs/*) uzbrauca stāvošai automašīnai Audi 80 (*/reģistrācijas numurs/*), nodarot tai bojājumus. Tāpat lietā nav strīda par to, ka pēc satiksmes negadījuma pieteicēja atstāja notikuma vietu, neziņojot par notikušo policijai.

Pieteicēja lietā apstrīd tikai LAPK 149.[16]panta piektajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, uzskatot, ka nav apzinājusies, ka pamet satiksmes negadījuma vietu, jo nav apzinājusies, ka notikusi viņas vadītās automašīnas sadursme ar citu automašīnu.

Tādējādi pēc būtības strīds pastāv tikai par administratīvā pārkāpuma subjektīvo pusi – vainu.

Atbilstoši Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta judikatūrai, LAPK 149.[16]panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu var izdarīt tikai ar nodomu. Aiz neuzmanības nav iespējams aizbraukt un nepaziņot policijai par ceļu satiksmes negadījumu *(skat. 2007.gada 13.decembra spriedumu lietā Nr. SKA-584/2007)*.

[10] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai.

Administratīvā apgabaltiesa, izskatījusi lietu pēc būtības, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, izvērtējusi apelācijas sūdzībā minētos argumentus, secina, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums par pieteicējas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, ir pareizs un pietiekams *(skatīt sprieduma [4.1]-[4.6] punktu)*, pirmās instances tiesa ir noskaidrojusi visus būtiskos lietas apstākļus, spriedumā analizējusi pierādījumus, un sniegusi tiem pareizu juridisko novērtējumu, tādēļ Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances spriedumā izteiktajai motivācijai.

Par pieteicējas apelācijas sūdzībā izteiktajiem argumentiem Administratīvā apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[11] Pieteicēja apelācijas sūdzībā norāda, ka no Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 25.janvāra sprieduma izriet, ka tiesa pati izdara secinājumu, ka pieteicēja objektīvu apstākļu dēļ nav apzinājusies, ka noticis ceļu satiksmes negadījums. Tātad pieteicējas darbībās nevar būt LAPK 149.[16]panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes.

Apgabaltiesa nepiekrīt pieteicējas norādītajam, ka pirmās instances tiesa spriedumā secinājusi, ka pieteicēja objektīvu apstākļu dēļ nav apzinājusies, ka noticis ceļu satiksmes negadījums.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments norādījis, ka LAPK 149.[16]panta piektajā daļā minētā pārkāpuma objektīvo

pusi raksturo darbības, atstājot negadījuma vietu pēc objektīvi notikuša negadījuma. Tas ir formāls sastāvs (nav jāvērtē, vai tā rezultātā iestājušās kaitīgas sekas), kas izslēdz vērtēt personas attieksmi pret darbības sekām, kā to burtiski paredz LAPK 10. un 11.pants. Līdz ar to vērtējama tikai personas attieksme pret savu darbību raksturu. Izvērtējot pārkāpuma – ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšana – būtību, secināms, ka pārkāpumu raksturo personas attieksme pret tās veiktajām darbībām – negadījuma vietas atstāšanu, pārkāpjot likumā noteikto kārtību. Senāta ieskatā, lai konstatētu vainojamu darbību, jākonstatē, ka persona apzinājās, ka noticis ceļu satiksmes negadījums. Vienlaikus tiesai ir jāvērtē vai konkrētajā gadījumā pastāv kādi objektīvi apstākļi, kas liedz pieteicējai konstatēt ceļa satiksmes negadījuma esamību. Bez tam dotie apstākļi nevar būt atkarīgi no personas psiholoģiskā stāvokļa, juridiskās informētības un citiem subjektīviem iemesliem *(skat. 2007.gada 13.decembra spriedumu lietā Nr. SKA-584/2007).*

Spriedumā pirmās instances tiesa nonākusi pie secinājuma, ka konkrētajā gadījumā pieteicējas vadītās automašīnas sadursme ar otru transportlīdzekli objektīvi ir pastāvējusi un pie tam, bijusi tik spēcīga, ka pieteicēja kā transportlīdzekļa vadītāja to ir fiksējusi, ko norādījusi arī savos paskaidrojumos.

Vienlaikus tiesa atzinusi, ka objektīvi pastāvoši blakus faktori – biezais sniegs ir traucējuši pieteicējai adekvāti un objektīvi izprast sadursmes objektu un pieteicēja, nepārliecinoties vai nav skarts aizmugurē stāvošais transportlīdzeklis, paļāvusies ka sadursme nav notikusi un no notikuma vietas aizgājusi.

Tiesa arī nekonstatēja apstākļus, kas objektīvi būtu traucējuši pieteicējai konstatēt sadursmes faktu, ja pieteicēja būtu pārliecinājusies par sadursmes objektu, nevis paļāvusies, ka šis sadursmes objekts viennozīmīgi ir bijis sniegs. Tādējādi tiesa secināja, ka pieteicējai vajadzēja apzināties faktu, ka viņa ir izraisījusi sadursmi, kam konkrētajā gadījumā ir izšķiroša nozīme subjektīvās puses kā konkrētā administratīvā pārkāpuma sastāva elementa konstatēšanai.

Apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja nav pareizi sapratusi Administratīvās rajona tiesas spriedumu un tiesas secinājumus par pieteicējas vainu.

[12] LAPK 10.pants noteic, ka administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu ar nodomu, ja persona, kas to izdarījusi, ir apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas un vēlējusies vai apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos.

Apgabaltiesa piekrīt pieteicējas apelācijas sūdzībā norādītajam, ka galvenais nosacījums vainas konstatēšanai nodoma formā ir apstākļa pierādīšana, ka persona, kas izdarījusi pārkāpumu, ir apzinājusies savas

darbības prettiesisko raksturu, proti, vai pieteicēja apzinājās, ka ir izraisījusi ceļu satiksmes negadījumu.

Tomēr pieteicējas apelācijas sūdzībā norādītais, ka pieteicēja nejuta sadursmi ar citu transportlīdzekli un arī trieciena skaņu nedzirdēja, ir pretrunā ar pieteicējas norādīto tūlīt pēc protokola sastādīšanas, proti, pieteicēja norādījusi, ka nepiekrīt tam, ka ir atstājusi negadījuma vietu, jo sadursme bija tik niecīga, ka viņa noturējusi to par sniega valni (..). Tāpat no pirmajiem pieteicējas paskaidrojumiem izriet, ka notikuma vietu viņa pametusi, jo steigusies.

Arī no pirmās instances tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka pieteicējai licies, ka automašīna atduras pret sniega valni, nevis pret citu transportlīdzekli. Tādējādi pieteicējai bija jāpārliecinās, kas ir bijis sadursmes objekts. Tas, ka pieteicēja nav pārliecinājusies par sadursmes objektu un paļāvusies, ka sadursmes objekts bijis biezais sniegs, nevar būt par pamatu, lai atzītu, ka pieteicēja nav apzinājusies, ka ir izraisījusi sadursmi.

Pastāvot konstatētajiem apstākļiem, apgabaltiesa uzskata, ka lietā ir objektīvi pierādīta pieteicējas vaina administratīvā pārkāpuma, par kuru atbildība iestājas saskaņā ar LAPK 149.^{16}piekto daļu, izdarīšanā.

Ņemot vērā augstāk minēto, Lēmums atstājams negrozīts, bet pieteicējas apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.^{11}panta otrās daļas 1.punktu, 286.^{14}pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Gulbenes rajona policijas pārvaldes priekšnieka 2005.gada 25.februāra lēmumu atstāt negrozītu, bet *A.T.* (*/personas kods/*) pieteikumu noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	(*paraksts*)	V.Zommere
Tiesneses	(*paraksts*)	Z.Kupce
	(*paraksts*)	M.Osmane

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese V.Zommere
Rīgā 2009.gada 20.aprīlī